A°. 1837. N°. 52.

Saturdag, den 1sten Julij.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Advertentiën.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan den minst inschrijvenden aanbesteden, de *onmiddellijke* levering van;

(750) *Zeven Honderd Vijftig* oude Amsterdamsche Ellen wit LINNEN 5/4 breed.

(200) *Twee Honderd* Paren SCHOENEN voor Militairen;

op de conditiën en voorwaarden, welke voor de gegadigden, ten Kantore der Financieele Administratie ter lezing liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten vergezeld van monsters, zullen worden aangenomen tot aanstaande Zaturdag den 1sten Julij, des ochtends ten *negen* uren.

Paramaribo, den 27 Junij 1837.

Namens den Administrateur voornd.,
De Eerste Commies,
J. L. DE BIJE.

(23473) Over zes weken, den dag en datum nader te bepalen, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester S. F. FLU, publiekelijk doen verkoopen:

1°. De verlaten Grond *BRUIJNSBURG*, groot 890 akkers, gelegen aan de rivier *Commewijne*, ter linkerland in het opvaren tusschen de verlatene Plantaadjen *Mon Plaisier* en *Egmond*; aankomende den Boedel H. L. PERRET GENTIL.

2°. Een bloot *ERF*, bekend onder La. B. No. 21, gelegen aan de *Watermolenstraat*, tusschen de Huizen van de Heeren SOESMAN & DE LEON en Js. JONGENEEL; aankomende den Boedel C. F. STEFFENS.

Paramaribo, den 30 Junij 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
Weldadigheid.

Het Hoofd-Bestuur dezer Maatschappij het houden eener Openbare Vergadering, tot het doen van het verslag over de jaren 1834, 1835 en 1836, hebbende vastgesteld tegen Vrijdag den 7den Julij eerstkomende, heeft de eer ter kennisse van het Algemeen en van derzelver Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben, des morgens ten *half negen* ure, in het Kerkgebouw der EVANGELISCHE LUTHERSCHE GEMEENTE alhier.

Het Hoofd-Bestuur voornoemd, noodigt zoo wel de Leden dezer Maatschappij als de overige Ingezetenen dezer plaats, ten vriendelijkste uit, de Vergadering bij te wonen, en door eene talrijke opkomst, den luister dier plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 29 Junij 1837.
De Algemeene Secretaris,
P. VOS.

B. H. Klosterman,

heeft ontvangen per het Schip *Catharina Jacoba*, Kapt. J. J. BROUWER, en biedt voor *civiele* prijzen te Koop:

Diverse VERSCHE PROVISIEN; wit en bruin Bier; Wijn in kisten; beste Wijn-Azijn in oxhoofden en in pullen; Erwten; Gort; een assortiment NETELDOEK en meer andere Goederen. (23497)

Publieke Veilingen.

Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen.
Donderdag den 29 Junij 1837.

Het Huis en Achtergebouwen, staande op het Vererfpacht Erf, aan de Keizerstraat, La. B. No. 193, aankomende den Boedel J. H. MEIJER. *f* 2200. F. BOUGUENON.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten dezer, de Fransche Schoener l'Aurore, Kapt. Victor Carrera, van Cayenne, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: de Heeren A. Boisseau en G. Sarbereh.

Idem, het Schip Catharina Jacoba, Kapt. J. J. Brouwer, van Amsterdam, hebbende 46 dagen reis; Passagiers: de Heeren P. H. Arons en H. F. Dettmeijer.

UITGEKLAARD.

Den 20sten, de Nd. Am. Brik Mary and Eliza, Kapt. J. Lurvey, naar Gloucester; lading: 126 vaten Malassie.

Den 24sten, het Schip de Jonge Arie, Kapt. L. Hus, lading: 107 vaten Suiker, 105 balen schoone en 1 dito vuile Katoen; Passagiers: den Heer M. P. Neter, de Minderjarigen S. B. en N. Leliman en A. Verhave.

Den 27sten, het Schip Suriname, Kapt. Reindert van der Mey, lading: 398 vaten Suiker, 3 kisten Indigo en 10 pies Inlandsch Hout; Passagiers: Mejufvrouwen A. J. G. van Leijveld en A. M. Gellée.

Idem, het Schip Antonia, Kapt. Evert Speelman, lading: 191 vaten Suiker, 50 balen schoone en 2 dito vuile Katoen, 2 kisten en 1 vat Metaal; Passagier: den Heer J. F. van der Lugt. — Allen naar Amsterdam.

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD:

Den 23sten April 1837, het Schip de Jonge Evert, Kapt. B. J. Wijgers, van hier.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 25 April.

Frankrijk.

PARIJS, den 21 April.

Het hof der pairs heeft zijne teregtzittingen in de zaak van Meunier, Lavaux en Lacaze aangevangen, zijnde de eerste beschuldigd van aanslag, en de twee laatsten van medepligtigheid aan aanslag op het leven des konings. Ten twaalf ure werden de drie beschuldigden voor het hof gebragt. Allen waren zindelijk gekleed. Het gelaat van Meunier is zeer onbeteekenend en verraadt althans geenerlei woestheid. Lavaux ziet iets deftiger uit. Lacaze toont eenige meerdere ontroering dan zijne beide medebeschuldigden. De Heeren Delangle, Chaix d'est-Ange en Ledru Rollin zijn als verdedigers aanwezig. Er zijn 57 getuigen gedagvaard, waarvan 35 door het openbaar ministerie; 13 door Lavaux en 9 door Lacaze. Na de gebruikelijke vragen wegens naam, ouderdom, woonplaats, enz., waarop de beschuldigde natuurlijk en zonder gemaaktheid antwoorden, gaat de president over tot het verhoor van Meunier.

Deze beschuldigde erkent den 27sten December jl. op den koning geschoten te hebben, en wel met een pistool en kruidhoren, welke hij, bijafwezigheid van Lavaux en zonder diens weten, van deszelfs kamer had gehaald. Hij herkent het hem vertoonde wapen. Gevraagd wat hem tot die misdaad had aangespoord, verklaart hij uit den *Réformateur* en andere oppositie dagbladen eenen hevigen haat tegen de Bourbons en den Hertog van Orleans te hebben opgevat. In het begin van December of op het einde van November was hij tot ongeveer middernacht met Lavaux en Lacaze blijven drinken, toen het gesprek op de April-gevangenen, en op Fieschi, Pépin en Morey viel; bij die gelegenheid had een hunner gezegd dat het jammer zoude zijn dat zoo vele verdienstelijke jongelieden in de gevangenis moesten blijven, dat er een, slechts één middel bestond om hen te redden, namelijk den koning te dooden; dat alsdan zeer zeker de republiek zou worden uitgeroepen. Dat men ook werkelijk met drie papiertjes, in een van welke een broodkruimel gelegd werd, lootte wie de misdaad zoude plegen, en dat het lot op hem (Meunier) was gevallen. Hij had te voren reeds nog eens beproefd den koning op den weg naar Neuilly te vermoorden, doch zulks was hem niet gelukt omdat de koning niet, gelijk hij geloofd had, te voet, maar in een rijtuig derwaarts was gegaan. Dat sedert het loten Lavaux hem dikwijls had aangespoord aan zijne belofte gestand te doen. Ook had die beschuldigde hem den raad gegeven, zijne merken uit zijne linnen te nemen om niet herkend te worden, en was hij (Meunier) door hem in het pistoolschieten onderwezen. Lavaux was ook de eerste geweest, die hem had komen zeggen dat de opening der Kamers op den 27sten December was bepaald; doch dat hij sedert dien tijd zelden Lavaux en Lacaze; maar meestal zekeren Gerard had gezien. Nimmer was intusschen zijn voornemen geweest zijn besluit te laten varen; hij had beloofd; en eene belofte was hem altijd heilig. Hetgeen hij vroeger aan eenen kommissaris van politie gezegd had dat er veertig jonge lieden waren om den Koning te vermoorden, dat hij No 2 was, en dat, zoo ook No. 3 mislukte, de beurt aan No. 4 was, trok

hij thans weder geheel in en verklaarde dat hij dit geheel zonder doel en bezijden de waarheid had gezegd. Hij behoorde tot geen staatkundig genootschap en wist ook nimmer of Lavaux en Lacaze daartoe behoorden.

Even openhartig als Meunier zijne misdaad in al hare bijzonderheden beleed, even hardnekkig verschansten zich Lavaux en Lacaze achter eene volkomene ontkentenis van alle medepligtigheid. Er was nimmer eenige sprake hoegenaamd tusschen hen en Meunier van het vermoorden des Konings geweest. Wel herinnerden zij zich het loten om eenen kruimel brood, dat in een van de drie papiertjes gelegd was, doch dit was eenvoudiglijk geschied om te weten, wie dien avond het gelag zou betalen. Aan Lavaux had Meunier nimmer iets van zijne plannen medegedeeld en kon hij deze dus ook nimmer tot het naleven zijner belofte aangespoord hebben. Lacaze meende zich te herinneren, op zekeren dag door Meunier te hebben hooren zeggen dat hij den Koning wilde vermoorden, doch hij (Lacaze) beschouwde zulks als eene grootspraak en hechtte daaraan geenerlei waarde. Op de vraag wat Meunier bedoeld kon hebben met deze woorden in eenen brief: »Mijn waarde Lacaze, ik zal nimmer veranderen" kon Lacaze slechts een nietsbeduidend antwoord geven. Lavaux verklaarde nog ten slotte dat hij Meunier nimmer den raad had gegeven, zijn linnen te ontmerken, dat hij nimmer hem in het schieten had onderwezen, en zoo zij al eens te zamen geschoten hebben, dat zulks dan wederom geschiedde om te zien wie het gelag betalen moest.

Het getuigen verhoor leverde tot op het vertrek van den post weinig belangrijks op. Meestal werden gehoord lieden die of Meunier hadden helpen vatten of bij zijne gevangenneming tegenwoordig geweest waren. De Kommissaris van politie, die hem in een rijtuig naar de gevangenis had overgebragt, getuigde hoe kalm en zelfs spottend de beschuldigde zich toen gedroeg. Onder anderen van de guillotine sprekende had Meunier gezegd dat wanneer men eens met dat scheermes geschoren was, men zoo spoedig niet terug kwam. Bij die gelegenheid had ook Meunier gezegd dat hij tot een genootschap van veertig leden behoorde, waarvan hij No. 2 was en door de anderen in zijne pogingen tot vermoorden des Konings zou worden opgevolgd, doch bij het uitstappen van het rijtuig had hij lagchende den Kommissaris toegevoegd, dat hetgeen hij van dit genootschap gezegd had, een louter verzinsel was. Marguerie, een graveur bij wien Meunier in 1830 en 1833 had gearbeid, had dien beschuldigde altijd als een onbeduidend mensch beschouwd, niets bijzonders in hem opgemerkt en hem ook weinig gadegeslagen. Een ander getuige sprak van de buitengewone weddingschappen, welke Meunier dikwijls aanging, eens wedde hij de glazen van eenen grooten winkel te gaan inslaan, alwaar spotprenten tegen den Koning te koop hingen, een andermaal stikte hij bijna ten gevolge eener groote hoeveelheid kaas, welke hij gewed had te zullen opeten. Eindelijk verklaarde nog een wijnkooper, dat Meunier dikwijls ten zijnen huize met Lavaux was gekomen en dat hij beiden kwaad van den Koning had hooren spreeken.

— In 1836 hebben de verschillende Engelsche ijzerbanen 10,040,000 reizigers, 2,200,000 ton goederen, 3500 stuks hoornvee en 1,700,000 schapen en varkens vervoerd. De winst der ondernemers is tot 2,200,000 £ gestegen. In een enkel halfjaar heeft de Liverpoolsche spoorweg 46,000 £ aan zuivere winst opgeleverd, hoewel de beambten zeer ruim bezoldigd worden. De hoofdingenieur heeft jaarlijks 900, de onder-ingenieur 500 £; de persoon die de werktuigen naziet en herstelt, heeft wekelijks 4 guinjes, de conducteur 56 sh., de stoker 1 guinje, en het loon der arbeiders is over het algemeen van 3 tot 5 sh. dagelijks.

Duitschland.

FRANKFORT, den 15 April.

Het problematieke over de huwelijksverbindtenis van den vermoedelijken erfgenaam van den Franschen troon, heeft opgehouden. Het staat vast, dat het huwelijk met eene Duitsche Vorstin zal gesloten worden; het contract is voorloopig geteekend, waarbij de voorwaarden geregeld worden; de tijd waarop de feesten zullen plaats hebben wordt reeds gemeld; en de hooge gasten die ze zullen bijwonen, worden reeds genoemd. Dat huwelijk is even wel niet algemeen welgevallig. Eene verbindtenis met eene Duitsche Vorstin, die bovendien niet de godsdienst van de meerderheid der Franschen is toegedaan, heeft vele bestrijders gevonden; ja zelfs zijn legitimistische bladen (wij meenen onder anderen *de Quotidienne*) zoo ver gegaan, van aan Keizer *Nicolaas* daarover uitdrukkingen in den mond te leggen, die deze niet wel kan gebezigd hebben. Maar de Franschen hebben het, ter gelegenheid der Warschauwer aanspraak getoond, hoe zij liefst zelve hunne gedachten en bewoordingen den Keizer toedichten in stede van de zijne voor zich aan te nemen. Een ander dagblad in Frankrijk schijnt daarop te willen antwoorden, althans het telt de waardigheden, rijkdommen en aloude afkomst van het Mecklenburger stamhuis op, om het aanzien van hetzelve algemeen bekend te maken. Wij gelooven evenwel niet, dat die optelling veel invloed hebben zal op den Franschman, die waarschijnlijk wel zoo lief eene Vorstin van Napels voor den troon van Frankrijk hadde bestemd gezien. De verhalen der oppositiebladen, als of men wegens dit huwelijk eene vermeerdering der inkomsten van den Hertog *van Orleans* vragen zou, houden wij voor onwaar en dwaas, als het beweerde, dat de vastelands mogendheden den hertog *van Bordeaux* zouden willen terugvoeren op een troon, dien zijne betrekkingen tweemalen verloren hebben. Wij laten dit gevoelen voor hetgeen het is, en voor rekening van den generaal *de Richemond*, die Parijs met sterkten wil omgeven, om voor te komen, dat de pretendent den hoofdzetel des lands inneme met hulp van vreemde benden.

— De aanspraak van den jongen Koning van Griekenland heeft iets innemends, en spreekt tot het hart; zulke taal voegt een vorst die zich toevertrouwt aan de liefde van een volk, welks achting en vertrouwen hij zoekt te winnen. Mogt de hartelijke ontvangst bij zijnen terugkeer in zijn nieuw Vaderland, en waarvan hij zulke aangename herinneringen heeft behouden, niet de levendige uitdrukking van een wuft en veranderlijk, voor alle indruksels van het oogenblik vatbaar en hartstogtelijk volk zijn. In een Europeesch belang toch is het wenschelijk, dat die ontvangst de uitdrukking geweest zij van eenen diep gevoelde geneigdheid voor den vorst en schuldig besef van trouw en pligt, om hem te ondersteunen, die een door partijen verdeeld land wil bestieren tot algemeen welzijn. Reeds mag de jeugdige vorst wijzen op vele nuttige instellingen, tot stand gekomen sedert hij het land bestuurde, en bogen op aanvankelijke welvaart en uitbreiding van handel. Indien de mogendheden, die door haren bijstand Griekenland behulpzaam waren in het hernemen van deszelfs rang onder de natien, hare hulp niet onttrekken en het Koning *Otto* gemakkelijk maken, een regelmatigen gang aan alle takken van bestuur te geven, dan zou deze waarschijnlijk de aanvankelijke verwezenlijking kunnen aanschouwen, het gelukkig slagen der taak door hem, onder opzien tot het Opperwezen, ondernomen, om Griekenland gelukkig te maken en zijn rijk en dynastie te bestendigen. Europa zal daardoor veel gewonnen hebben in de vestiging van een zelfstandig en magtig rijk aan dien uithoek van Europa.

— Bij de Badensche stenden kwam dezer dagen weder eene petitie in van de vereeniging voor de verbetering van den burgerlijken toestand der joden, en derzelver gelijkstelling in de burgerlijke regten met de Christenen. In Duitschland worden tegenwoordig meer en meer algemeen stemmen gehoord voor de algeheele emancipatie der joden.

— Volgens de jongste volkstelling in het groot hertogdom Saxen-Weimar bedraagt de bevolking 243,167 inwoners, dat is 2111 meer dan in 1835.

Stand der Maan.

2	*Julij*	NIEUWE MAAN.
11	»	EERSTE KWARTIER
17	»	VOLLE MAAN.
24	»	LAATSTE KWARTIER

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
1 ZATURDAG.	's mor.	5-05	's av.	11-05
2 ZONDAG.	»	6-00	»	12-00
3 MAANDAG.	»	6-45	»	12-45
4 DINGSDAG.	»	7-30	»	1-30

Ter DRUKKERIJ van GEZUSTERS SERRES.